

1645

No. C. 054
CV
79

	6.53.1228

ԱՂՅԵՆԱՐԱՆ
ԱՅՐԲԵՆԱՐԱՆ

ԳԱՂԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

ՀԱՆԿԵՐԶ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԿԱՐԵԻՈՐ ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԵԱՄԲԲ

398.2
ERM
1893

Ի ՊԷՏՍ

ՀԱՅ ՈՒՍԱՆՈՂԱՅ

ՅՕՐԻՆԵԱՅ

ՅՈՎՍԷՓ Յ. ԳՕՆՐ ՊԷՅ

ISTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Atatürk Kitaplığı

No: 111645

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

« Ո՛րեա՛ զուտմն, նա
է կհանք եւ երջանկու-
թիւն » .

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐ. ՄԻՀՐԱՆ Յ. ՓԼՓԸԶԵԱՆ

1893

~~18738~~
~~42-11 = 911/42~~

18738

18,5

12,5

42 A/7

Ի Յ Ի Շ Ա Տ Ա Կ

Ա Ն Մ Ա Հ Հ Ո Գ Ի Ո Յ

ՄԵԾԱՆՁՆ ԵՒ ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ ՏԵԱՌՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԷՅԷՆՏԻ ՍԱՐՐԱՅԵԱՆ

ԳԱՅՏԳԱՆԻ ԿԱՐՕՏԵԼՈՅ ԵՒ ՀՕՐ ՈՐԲՈՑ

Որ հանգեաւ Եօրանաանամեցի

յամին 1890 ՚ի 14 Փետրուար ամսոյ

ՆՈՒԻՐԵՆ

ՈՐԴԻՔՆ, ԴՍՏԵՐՔՆ, ԹՈՌՈՒՆՔՆ ԵՒ ՓԵՍԱՅՆ

Ս Գ Ա Ձ Գ Ե Ա Ց Գ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 773-936-3700

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 773-936-3700

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.

CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 773-936-3700

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Լեզուի ուսման համար, ինչպես յայտնի է, առաջին գիրքն է ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆԸ, իբրև դուռն կամ գալիք մտնելու յուսումն լեզուի որ կարելոր բայց դժուարին է: Այբբենարանն կը պահանջուի գլխաւորապէս դիւրան, ուստի եւ արագ, ուսուցանել կարգալ: Եւ որովհետեւ կարգալ ուսանել ինքնին ցամաք, եւ այն ինչ ուսման սեամբ կոխող տղայոց համար ճանճրալի է, այբբենարանի երկրորդ առաւելութիւնն պարտի լինել դիւրութեան հետ նաեւ գուարձալի ընել այն ուսումը: Այս է պատճառ որ գրեթէ ամեն ազգի մէջ կը յօրինուին միշտ նոր նոր այբբենարաններ, մին քան գմիւսն առաւել: Եթէ շատ ազգերու մէջ, Հայոց մէջ եւս, այսպէս է, որչափ եւս առաւել գաղիացւոց մէջ, որոց լեզուն գրեթէ տիեզերական է այսօր: Ընտիր ընտիր գաղիերէն այբբենարաններ, ընդարձակ եւ վայելուչ, շատ են առ գրավաճառս, միայն թէ սոցա գործածութիւնը մեր դպրոցաց համար անյարմար է, մանաւանդ գնոյն պատճառաւ: Չկայ գիրք որ այնպէս յաճախ խնդրուի, ինչպէս այբբենարանն. գրեթէ ամեն տղայ չկրնար ուսանել պարզ ընթերցանութիւն առանց քանի մը այբբենարան մաշէցունելու: Որովհետեւ գաղիերէն այբբենարանը գրեթէ այնպէս ընդհանուր գործածական են մեր դպրոցաց մէջ, ինչպէս հայերէնը, գաղիերէն այբբենարանի վերոյիշեալ յատկութիւններն միացնելու համար դիւրագնութեան հետ, 'ի լոյս կ'ընծայեմք առասիկ այբբենարանս, (Alphabet français à l'usage des écoles primaires,) ուր այս լեզուն կարգալու բոլորովին անտեղեակ աշակերտը պիտի ճանչ-

նան նախ գաղիերեն այբուբենի գիրերն իւրաքանչիւր
 իւր հնչմամբ, ապա զնոսա իրարու հետ կապել կամ
 հեգել: Եւ որպէս զի այս պարզ սկզբունք լինին դիւ-
 րին եւ գործնական, տրուած են, իբրեւ օրինակ վար-
 ժուրեան, միավանկներէ մինչեւ վեցվանկեան բառեր
 իրենց տարբերութիւններով, յառաջ երթալով միշտ
 դիւրագունեն ի դժուարագոյնն: Որովհետեւ, ինչպէս
 ըսինք, ընթերցանութեան ցամաք ուսումը միանգամայն
 զուարճալի ընել կարեւոր է, աշակերտն, ամեն տեսակ
 բառ կարգալ վարժելուն պէս, պիտի գտնէ հոս երեք
 երեք պատմական, գիտնական եւ զբօսալի հատուած
 կամ առակ, մանկական ճաշակին յարմար:

Մեր կողմանէ ամեն ջան յանձն առնելէ ետքը՝
 գաղիերեն դիւրուսոյց այբբենարան մը տալ, ուսուցիչ-
 ներուն կը մնայ մեր այս դոյզն աշխատութիւնն օգտա-
 կար ընել: Մեր խրատն առ նոսա այս է, մինչեւ ա-
 շակերտք ջառնուն ի միտ ըստ արժանւոյն ընթերցա-
 նութեան առաջին եական կանոնները, ջանցնել յաշորդ-
 ներուն. այսուիկ միայն հնար է գործել արդիւնաւոր
 քե՛ ինքեանց եւ քե՛ աշակերտաց աշխատութիւնը եւ
 ժամանակը: Պիտանին եւ եականը շուտով աւարտել
 չէ, այլ ճշդիւ ի միտ առնուլ եւ անսխալ ուսանել.
 յայսմ միայն է ստոյգ յառաջադիմութիւն:

Եթէ այս փոքրիկ ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆն յառաջ բերէ պը-
 տուղը որում ակն ունիմք եւ արժանանայ հասարակաց
 ընդունելութեան, կը քաջալերուինք ՚ի լոյս ընծայել
 գաղիերենի մեր երկրորդ գիրքն, որ է ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅՈՎՍԵՓ Յ. ԳՕՆԹ ՊԵՅ

Կ. Պոլիս, 1 Մարտ 1891.

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

ԳԱՂԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

MAJUSCULES — ԳԼԽԱԳԻՐ

A B C D E

F G H I J

K L M N O

P Q R S T

U V X Y Z

MINUSCULES — ԲՈՒՈՐԱԳԻՐ

a b c d e f

g h i j k l

m n o p q r

s t u v x y

z

LETTRES D'ÉCRITURES ANGLAISES

MAJUSCULES

A B C D E F G H
I J K L M N O P Q
R S T U V X Y Z

MINUSCULES

a b c d e f g h i j k l m n
o p q r s t u v x y z

CHIFFRES — ԹՈՒԱՆՇԱՆՔ

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

zéro un deux trois quatre cinq six sept huit neuf

Ա Ն Ո Ւ Ա Ն Ք

ՆՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԸՅԻՐՈՒԹՅԱՆ

Գաղիերէն լեզուն ունի 25 նշանագիր որ են.

Երկրորդ Բարբեր Անու			Երկրորդ Բարբեր Անու		
A	a	ա	N	n	ն
B	b	պէ	O	o	օ
C	c	սէ	P	p	քէ
D	d	տէ	Q	q	ղէ
E	e	է	R	r	րէ
F	f	ժէ	S	s	սէ
G	g	ժէ	T	t	թէ
H	h	աշ	U	u	ւ
I	i	ի	V	v	վէ
J	j	ժի	X	x	իքս
K	k	քս	Y	y	իկնէփ
L	l	լ	Z	z	զէս
M	m	մ			

Պարզ ձայնաւորք

a, e, é, è, i, o, u, y.

Երկբարբաւորք

ai, ei, eu, au, eau, ou, oi, ia, ié,
io, iu, ui, œu.

Պարզ բաղաձայնիք

b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p,
q, r, s, t, v, x, z.

Բարդ բաղաձայնիք

ch, ph, gn, qu, ill.

NASALE — ՌՆԳԱԿԱՆԲ

an, en, in, on, un, ain, oin, yn,
am, em, im, om, um, aim, ym.

Աշակերտան պարտի ուրոյն ուրոյն հնչել երեւց
անուններովն յաջորդ նշանագիրներն .

p	t	a	q	r
d	v	n	s	u
m	k	z	l	b
i	e	c	y	h
x	f	o	j	g

LES ACCENTS — ՇԵՇՏԵՐ

Գաղիերէն լեզուն ունի երեք շեշտ որ ձայնա-
ւոր գրերու վրայ դրուելով կ'ամօքեն նոցա հըն-
չումը, և են սորա .

- 1. Accent aigu (´) Աքսան թ'հիս ,
- 2. Accent grave (`) Աքսան կոսա ,
- 3. Accent circonflexe (^) Աքսան սիրթօնֆոքս :

Ասան թ'իկէ կը դրուի e ձայնաւորին վրայ , որ
կը հնչուի փակ է , ինչպէս .

bonté	charité	café
պօնթէ	չարիթէ	քաֆէ

Ասան կ'սան կը դրուի e ձայնաւորին վրայ որ համը
վանկէ յառաջ է , և կը հնչուի բաց է , ինչպէս .

père	mère	manière
բէռ	մէռ	մանիէռ

Առաւել «իբրեւֆէլ» կը գրուի միայն a, e, i, o, u
 ձայնաւորներուն վրայ որ կը հնչուին երկար, ինչպէս.

apôtre	dîme	fête	tantôt
աբօ՛թու	տի՛մ	ֆէ՛թ	թան՛թօ՛

PONCTUATION — ԿԵՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

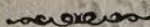
Գաղիերէն լեզուի կէտադրութեան նշաններն են.

Virgule	(,)	Մտորակիւ .
Point et virgule	(;)	Կէտ ստորակիւ .
Point	(.)	Կէտ .
Deux points	(:)	Երկու կէտ .
Apostrophe	(')	Ապրաթարց .
Point d'interrogation	(?)	Հարցական կէտ .
Point d'exclamation	(!)	Զարմացական կէտ .
Trait d'union	(-)	Գիծ միացման .
Parenthèse	()	Փակագիծ .
Guillemet	(»)	Զակերտ .
Cédille	(,)	Ներքնակիւ .

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿԱՆՈՆՔ

Ը Ն Թ Ե Ր Յ Մ Ա Ն

Հ Ա Ջ ՈՒ Մ Ն Ն Շ Ա Ն Ա Գ Ր Ա Յ

Գաղիերէն լեզուի ընթերցումն ունի շատ դժուարութիւններ և պէս պէս կանոններ, որոց կարելորններն և սովորականները կը դնենք հոս կարգաւ :

A

Ai, ei կը կարդացուին է, ինչպէս .

paire
բէս

maison
մէզօն

chair
շէս

seize
սէզ

au, eau կը կարդացուին օ, ինչպէս .

tuyau
[թիւյօ

bateau
պա[թօ

bureau
պիւրօ

ԲԱՑԱՌՈՒԹԻՒՆ . — ai կը կարդացուի շ սա բառից մէջ .

faisan
Ֆրզան

faisander
Ֆրզանաւ

satisfaisant
սա[թիսֆրզան

bienfaisance
պիէնֆրզանս

bienfaisant
պիէնֆրզան

C

C րոգհանրապէս կը հնչուի շ , ինչպէս .

café	cousin	courage
գաֆէ	գուզէն	գուրաժ

c կը հնչուի « , երբ կու գայ e, i, y ձայնաւորներէն առաջ , ինչպէս .

ceci	ciel	cypres
սըսի	սիէլ	սիբըրը

c կը հնչուի նոյնպէս « , երբ է a, o, u ձայնաւորներէն առաջ և ունի ի ներքոյ «ե»է՛յլ cédille , կոչուած նշանը որ է (ç) , ինչպէս .

façade	garçon	reçu
ֆասատ	կարսօն	ըըսիւ

Կրկին c a, o, u ձայնաւորներէն և բաղաձայններէ առաջ կը հնչուի շ , իսկ e, i ձայնաւորներէն առաջ շ* , ինչպէս .

accabler	accord	accul
ազապլէ	ազօր	ազիւլ
accès	accident	accise
ազսէ	ազսիտան	ազսիզ

ch կը հնչուի շ , ինչպէս .

charbon	chéri	chimie
չարպօն	չէրի	չիմի

en և em, ի սկզբան և ի մէջ բառից կը հնչուի
ա, ա՛. իսկ բառերու ծայրը՝ էն և է՛, ինչպէս .

enfantin empire examen idem
անֆանդէն ամբիր էկզամէն իամճ

en, em կը հնչուի էն , է՛ սա բառերուն մէջ .

Mentor Agenda Memnon
Մէնդօր Աճէնտա Մէմնօն

er, թէ՛ միավանկ և թէ՛ բազմավանկ բառերու
վերջը , կը հնչուի եր . բայց er վերջաւորեալ բայե-
րու աներեւոյթը կը հնչուի է . ինչպէս .

fer cher hiver aimer
ֆէր շէր իվէր էմէ

eu կը հնչուի եօ , ինչպէս .

majeur mineur joyeux
մաժէօր մինէօր ժուայէօ

ent բառերու ծայրը կը հնչուի ա՛ն , ինչպէս .

vraiment constamment
վրէման գօնսդաման

es կը հնչուի իբրեւ համր e բազմավանկ բառից
վերջը , ինչպէս .

plaques peignes fantastiques
բլաքը բէնէը ֆանդասդիքը

G

G կը հնչուի սովորաբար Կ, ինչպէս .

garçon	grêlon	group	égaré
կարսօն	կրըլօն	կրու	էկարէ

g կը հնչուի միշտ Գ, երբ e, i, y ձայնաւորնե-
րէն յառաջ է, ինչպէս .

génie	gilet	gymnase
ժէնի	ժիլէ	ժիմնասդ

g կը հնչուի Գ, երբ g գրին և a, o, u ձայնա-
ւորներուն մէջ համբ e կայ, ինչպէս .

mangea	pigeon	vengeur
մանժա	բիժօն	վանժէօն

gu կը հնչուի Կ, ինչպէս .

guerre	orgue	drogue
կէրը	օրկը	տրօկը

gn, ըստ յաջորդ ձայնաւորին, կը հնչուի Կե
Կե, Կեօ, ինչպէս .

gagner	montagne	mignon
կանեէ	մօնդաները	մինեօն

ԲՈՅԱՌ . — gn կը կարդացուի Կն, սա բառե-
րուն մէջ .

agnus	diagnostic	ignition
ակնիւս	տիականօսդիդ	իկնիտիօն

il և ill ի սկզբան բառից կը կարդացուին և և էւ. իսկ ի վախճանի բառից՝ էյ, և ի մէջն՝ էյե, ինչպէս .

île	illicite	babil	brillant
իւ	իլլիսիդ	պապիյ (Լ)	պրիյեան

ier վերջաւորութիւնը կը կարդացուի էե, միավանկ բառից մէջ միայն, ինչպէս .

hier	fier
իէու	ֆիէու

ier վերջաւորութիւնը կը կարդացուի էէ, բազմավանկ բառերու մէջ, ինչպէս .

dernier	quartier	menuisier
տէրնիէ	քարդիէ	մընիւիզիէ

L

L կը հնչուի իբրեւ (փափուկ) Լ, ինչպէս .

langue	lampe	Lyon
լանկ	լանբ	Լիօն

M

M կը հնչուի մ, ինչպէս .

marbre	maison	montagne
մարպրը	մէզօն	մօնդաները

ԲԱՑԱՌ. — m երբ b և p գրերէն յառաջ է ,
փոխանակ ՚ի՛ կը հնչուի ՚ , ինչպէս .

timbre	tombé	temps
դէնպը	դօնպէ	դան

mm գրերէ յառաջ գտնուած e ձայնաւորը
կը հնչուի « , ինչպէս .

femme	décegment	diligemment
ֆամ	տէսաման	տիլիժաման

O

Ou կը կարդացուի ու , ինչպէս :

chou	genou	hibou
չու	ժընու	իպու

oi կը կարդացուի ու , ինչպէս .

foi	loi	moi
ֆուա	լուա	մուա

œu կը կարդացուի օ , ինչպէս .

œuf	œuvre	bœuf
էօֆ	էօվըր	պէօֆ

œi կը կարդացուի օ , ինչպէս .

œillet	œillade
էօյլէ	էօյլատ

ԲԱՅԱՌ. — œ կը հնչուի է, սա բառերուն մէջ.
 fœtus œdème œcuménique
 Ֆէդիւս Էտէմ Էքիւմէնիք

P

Ph կը հնչուի ֆ, ինչպէս .
 physique philosophe pharmacien
 Ֆիզիք Ֆիլոզօֆ Ֆարմասիէն

Q

Q կը հնչուի զիշտ +, և միշտ իրմէ ետքը կ'ուզէ
 u ձայնաւորը որ բնաւ չհնչուիր, ինչպէս .
 quart quinze querelle
 քար քէնզ քըրէլ

S

S կը հնչուի ս, ինչպէս .
 salute serpent service
 սալիւղ սէրբան սէրվիս
 s կը հնչուի շ, երբ երկու ձայնաւորի մէջտեղ
 գտնուի, ինչպէս .
 saison griser prise
 սէզօն կրիզէ բրիզ

ԲԱՑԱՌ . 1 . — S կը հնչուի շ, isme վերջաւոր-
եալ բառերու մէջ, ինչպէս .

mutisme	catéchisme	galvanisme
միւդիզմ	քաղէշիզմ	կալվանիզմ

ԲԱՑԱՌ . 2 . — S կը կարդացուի շ, սա բառե-
րուն մէջ եւս .

Alsace	balsamine	intransitif
Ալզաս	պալզամին	էնդրանգլիֆ

S, թէպէտ երկու ձայնաւորի մէջ, կը հնչուի շ,
զոր օրինակ .

entresol	parasol	préséance
անդրսօլ	բարասօլ	բրէսէանս

T

T կը հնչուի Թ կամ Դ, ինչպէս .

tableau	tombeau	toujours
դապլօ	դօնպօ	դուժուր

ti կը կարդացուի Բ, երբ յաջորդ գիրն է
ձայնաւոր . ինչպէս .

partial	satiété	inertie
բարսիալ	սասիէդէ	ինէրսի

tion և tial կը կարդացունին ընծ և ընւլ, երբ
t գրէն յառաջ s կամ x գիրը կայ, ինչպէս.

question
քէսդիօն

bestial
պէսդիալ

mixtion
միքսդիօն

U

Ui կը կարդացունի է-է, ինչպէս.

lui
լիւի

puis
բիւի

fruit
ֆրիւի

um կը կարդացունի ո՛ճ բառերու վերջը, ինչպէս.

décorum
տէքօրում

labarum
լապարում

minimum
մինիմում

ԲԱՅԱՌ. — ue կը կարդացունի էօ, սա բառե-
րուն մէջ.

orgueil
օրկէյլ

cercueil
սէրքէյլ

recueil
րըքէյլ

écueil
էքէյլ

ua կը կարդացունի աւ, սա բառերուն մէջ.

équateur
էքուատրէօր

quadrupède
քուատրիւքէտ

X

X գրին բուն ձայնն է +, ինչպէս .

fixe	complexe
ֆիքս	գօնբլէքս

ԲԱՅԱՌ . — x կը հնչուի էլ, ex ով սկսեալ բառից մէջ, երբ իրմէ անմիջապէս ետքը ձայնաւոր մը կամ անձայն h կայ, ինչպէս .

examen	exilé	exhalé
էկզամէն	էկզիլէ	էկզալէ

x կը հնչուի է+ , ընդհանրապէս բառերու մէջտեղ և ծայրն , ինչպէս .

expéditeur	expression	index
էքսբէտիդէօր	էքսբրէսիօն	էնտէքս

x կը հնչուի + , c է առաջ , երբ այս գիրը կը հնչուի + . կը հնչուի + , c է առաջ , երբ այս գիրը կը հնչուի + , ինչպէս .

exciter	excès	excuse
էքսիդէ	էքսէ	էքսքիւզ

x երբեմն + , և երբեմն + կը հնչուի , ինչպէս .

Aix-la-Chapelle	Bruxelles
էս-լա-Շափէլ	Պրիւսսէլ

Y

Y ձայնաւորը բառից սկիզբը կը հնչուի i. նոյն-
պէս բառից վերջը և մէջտեղը՝ բաղաձայնէ ետքը,
ինչպէս .

yeux
իէօ

jury
ժիւրի

martyr
մարդիւր

y ունի երկու i ի ձայն բառերու մէջտեղ ձայ-
նաւորէ մը ետքը, ինչպէս .

moyen
մուլայէն

payé
բէյէ

joyeu
ժուլայէօ

Գ Ի Տ Ե Լ Ի Ք

1°. b, c, d, g, p, s, t, x, z բաղաձայնք բնաւ
չեն հնչուիր բառից ծայրը, ինչպէս .

plomb
բլօն

blanc
պլան

nid
նի

étang
էդան

loup
լու

bas
պա

rat
րա

voix
վուա

nez
նէ

2°. Եթէ բառ մը շատ բաղաձայններով կը վեր-
ջանայ, բաղաձայնք չեն հնչուիր ընդհանրապէս .
միայն l, r, m, n կամ f կը հնչուին, եթէ բաղա-
ձայններուն առաջինն են, ինչպէս .

prompts
բրօն

temps
դան

grands
կրան

fronts
ֆրօն

forts
ֆօր

SYLLABES DE DEUX LETTRES

Վ. Ա. Ն. Կ. Բ. Ե. Ր. Կ. Ո. Ի. Գ. Ր. Ո. Վ.

ba	be	bi	bo	bu
ca	ce	ci	co	cu
da	de	di	do	du
fa	fe	fi	fo	fu
ga	ge	gi	go	gu
ha	he	hi	ho	hu
ja	je	ji	jo	ju
ka	ke	ki	ko	ku
la	le	li	lo	lu
ma	me	mi	mo	mu
na	ne	ni	no	nu
pa	pe	pi	po	pu
ra	re	ri	ro	ru
sa	se	si	so	su
ta	te	ti	to	tu
va	ve	vi	vo	vu
xa	xe	xi	xo	xu
za	ze	zi	zo	zu

SYLLABES DE TROIS LETTRES

վԱՆԿԻ ԵՐԵՔ ԳՐՈՎ

bla	ble	bli	blo	blu
bra	bre	bri	bro	bru
cha	che	chi	cho	chu
cla	cle	cli	clo	clu
cra	cre	cri	cro	cru
dra	dre	dri	dro	dru
fla	fle	fli	flo	flu
fra	fre	fri	fro	fru
gla	gle	gli	glo	glu
gna	gne	gni	gno	gnu
gra	gre	gri	gro	gru
pha	phe	phi	pho	phu
pla	ple	pli	plo	plu
pra	pre	pri	pro	pru
qua	que	qui	quo	quu
spa	spe	spi	spo	spu
tla	tle	tli	tlo	tlu
tra	tre	tri	tro	tru
vra	vre	vri	vro	vru

ՆԱԻՐՐԴ ԿԱՆՈՆՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ
ԽԱՌՆ ՅՐԻՆԱԿՆԵՐ

MOTS D'UNE SYLLABE

ՄԻԱՎԱՆԿ ԲԱՌԵՐ

air	drap	herbe
âne	dur	heure
ange	eau	homme
art	en	hors
aube	ere	ide
bas	est	il
bien	fer	ire
blanc	feu	jambe
bon	fil	jeu
bras	fin	jeune
car	fort	jour
champ	gauche	juge
chez	gens	juste
ciel	grand	kan
cœur	gros	king
dent	guide	kong
deux	harpe	lampe
doux	haut	las

leur	peur	tête
loin	pont	thé
long	prix	tort
lune	quand	tronc
main	quart	trop
mer	queue	un
mine	quinte	vache
mon	quoi	vent
mort	rang	verge
neige	reine	vie
nez	roi	vif
nid	ronge	vin
noir	rout	voix
nom	rue	xyste
nul	sage	yacht
onze	sein	yard
or	sel	yeux
orbe	soie	yole
ord	soin	zèle
ours	soir	zend
pain	temps	zinc
peine	terre	zone

MOTS DE DEUX SYLLABES

ԵՐԿԱՎԱՆԿ ԲԱՌԵՐ

a mour	dé but
ac tion	den tiste
ar gile	doc teur
at tache	dou leur
au rore	dra gon
au teur	du rant
beau coup	é poux
ber ceau	en fant
bi jou	es compte
bon heur	es prit
bon té	fa mille
bre bis	fa tal
châ teau	fi nance
chan tant	fonc tion
cer veau	fu sil ⁽¹⁾
che min	gâ teau
cor beau	gar çon
cou sin	ge noux

(1) Ընթերցելի ֆիլակ :

gen til
 gour mand
 ha bille
 ha sard
 hé ros
 hom mage
 hos pice
 hu main
 i dé
 i mage
 im mense
 in dex
 ins tant
 ja mais
 jar din
 jeu di
 jour nal
 jus tice
 ker mès

ki lo
 kys tique
 la pin
 le çon
 loin tain
 lun di
 ly cée
 ma tin
 mai son
 mar chand
 mé chant
 mi di
 mon té
 na if⁽¹⁾
 na tal
 na tion
 na ture
 nais sant
 nou vel

(¹) (**) Ա.ՅՄ նշանը կրկնակէտ *tréma* կը կոչուի, եւ կը դրուի e, i, u ձայնաւորաց վերայ՝ ցուցնելու համար թէ այս ձայնաւորք նախընթաց ձայնաւորին հետ վանկ չեն կազմեր, այլ կը հնչուին կա՛մ ուրոյն, եւ կա՛մ յաջորդ բաղաձայնին հետ. ինչպէս, na-if նաիֆ, առանց կրկնակէտի կը կարդացուէր նէֆ, եւայլն :

o reille	san té
ob jet	ser mon
ob serve	so leil
oc tave	sol dat
ou vert	sou per
pa pa	tein ture
pa reil	ti rage
par tout	tom beau
pay san	tor tue
pen dule	tour ment
plu part	tra vail
prai rie	va peur
que relle	vais seau
qui nine	ven geur
quit tance	vil lage
re mède	vo lant
re pos	vo yage
ré veil	xèrc cès
rô ti	yuc ca
ro yale	zé bu
sa gesse	zé nith
sa lon	zé phyre

MOTS DE TROIS SYLLABES

ԵՌԱՎԱՆԿ ԲԱՌԵՐ

a van tage
a vo cat
an gé lique
ar ran ger
as su rance
at ta cher
bar ba rie
ber ge rie
bo ta nique
bou lan ger
bra ce let
bro de rie
ca pi taine
châ te lain
com man deur
con nais sance
con su lat
cré a teur
dé li cat
di li gent

dif fi cile
do mes tique
doc tri nal
dra ma tique
é lec trique
é ven tail
éc lai reur
em pe reur
en ga ger
en ra gé
ex pi rant
fa vo ri
fé dé ral
fi nan cer
fon da teur
four ni ture
fra ter nel
ga le rie
gal va nisme
gé né ral

go be let	la bou reur
gou ver neur	la ve ment
guil lo tine	lan guis sant
ha me çon	lit té ral
har di ment	lon gi tude
har mo nie	lour de ment
hô pi tal	ma te lot
hum ble ment	mar chan dise
hy dro gène	mar gue rite
il lus tré	mé con tent
im por tant	mé de cin
im pri meur	mi né ral
in dus trie	na tu rel
ir ri tant	na vi guer
jo li ment	né ga tif
jour na lisme	né gli gence
ju ge ment	nou veau té
ju re ment	nour ris sant
ju ri dique	ob li geant
kan gu roo	ob ser ver
ki lo gramme	om ni bus
kys to tome	op po sé

or ga nisme
ou ver ture
pa vil lon
par don ner
pé ni tent
phar ma cie
phi lo sophe
po li ment
pro fes seur
pro me nade
qua dru pède
qua li té
quit te ment
ra vis seur
ré com pense
re fu ser
rem bour ser
res tau rant
sa vou reux
sain te té
sé ra phin
so li tude

sou ve rain
ta pis ser
tem pé rant
to lé rance
tour men ter
tra hi son
va ti can
vé né rer
vi gou reux
vo lon té
vo lup té
vo ya geur
xé ra sie
xé ro phage
xi phi as
xy lo phage
ya ta gan
zé la teur
zé no nique
zi be line
zin go lin
zo o graphe

MOTS DE QUATRE SYLLABES

ԳԱՌԱՎԱՆԿ ԲԱՌԵՐ

ac cu sa teur
am bas sa deur
au to ri ser
bé né fi cence
bib li o thèque
con si dé rant
cor res pon dant
dé ter mi ner
dis pen sa teur
é ter ni té
en re gis trer
fa bri ca teur
fra ter ni té
gé né ra tif
gou ver ne ment
har mo ni eux

hip po po tame
in dif fé rence
in tel li gence
jour nel le ment
ju di ca teur
ki lo mé trique
kys to to mie
lé gis la teur
li tho gra phie
lo gi que ment
ma gni fi cence
mic ros co pique
mor ta li té
na tu ra lisme
or don na teur
par le men taire
phy si que ment
pon ti fi cat

quar de ron ner
ra pi di té
rai son ne ment
re con nais sant
sé pa ré ment
si mul ta né
sup plé men taire
tar tu fe rie
thé o lo gique
to po gra phie
va po ri ser
vé lo ci té
xé ro pha gie
xy lo gra phie
zo o lo gie
zy mo lo gie

MOTS DE CINQ SYLLABES

ՀՆԳՕՎԱՆԿ ԲԱՌԵՐ

af fran chis se ment
an gé li que ment
bé né di ci té
bou le ver se ment
cha ri ta ble ment
con fé dé ra tion
dé con te nan cer
dé cou ra ge ment
en ca pu chon ner
ex pé ri men té
fa vo ra ble ment
fra ter nel le ment
glo ri eu se ment
gra ci eu se té
her mé ti que ment
his to ri que ment

i ma gi na tif
in do ci li té
im pro vi sa teur
ju ri di que ment
ju ri dic tion nel
ka lé i dos cope
la ryn go to mie
lan gou reu se ment
ma gis tra le ment
ma té ri a liste
na tu ra li té
nes to ri a nisme
o do ri fé rant
or ga ni sa tion
pa ci fi ca teur
per pen di cu laire
qua li fi ca teur
quin tes sen ci er

ré tra cti li té
sa lu tai re ment
sté ga no gra phie
thé o ri que ment
tor tu eu se ment
va ti ci na teur
vi gou reu se ment
zo o phy to lithe

MOTS DE SIX SYLLABES

ՎԵՅՈՎԱՆԿ ԲՈՌԵՐ

af fec tu eu se ment
bé a ti fi ca tion
con si dé ra ble ment
dé rai son na ble ment
é co no mi que ment
fi gu ra ti ve ment

gé o gra phi que ment
ha bi tu el le ment
im pos si bi li té
ju di ci eu se ment
li cen ci eu se ment
mu ni ci pa li té
na tu ra li sa tion
o ri gi nai re ment
par ti cu la ri ser
re li gi eu se ment
sur na tu rel le ment
tra di tion nel le ment
vo lup tu eu se ment

Phrases à épeler

I.

Di eu est puis sant.
Ché ris sez vos pa rents.
Res pec tez vos pro chains.
L'en cre de l'en fant.
Le pa pi er de ta sœur.
Un jo li gar çon.
É cou tons le Sei gneur.
É tu dions nos le çons.
La sa ges se de l'en fant.
É vi tons la pa res se.
Une ques tion fa ci le.
La clar té de la lu ne.
Un pau vre en fant.
Un li vre il lus tré.
J'ai a che té un âne.

Mon père par-le à ma
sœur.

Cet en-fant ne veut pas
man-ger.

Au-jourd'hui je chan-te-
rai un can-ti-que.

Il faut pré-fé-rer l'hon-
neur à la for-tu-ne.

Cet-te da-me me dit a-
voir mal à la tête.

On lui por-te-ra du pain
et du vin.

L'hi-ver se-ra très ri-gou-
reux.

Le froid ne te fe-ra pas
mou-rir.

É-cou-tons tou-jours les
bons con-seils.

Pa-ris est une des plus
gran-des vil-les du mon-de.

On doit ai-mer et dé-si-rer
la sa-ges-se et la ver-tu.

C'est Di eu qui a fait le
ci el et la ter-re.

Le prin-temps ra-ni-me
tou-te la na-tu-re.

Les pe-tits en-fants ai-
ment bi-en les ce-ri-ses et
les frai-ses.

Deux fois qua-tre font
huit.

La Rus-sie est le pays
le plus froid de l'Eu-ro-pe.

Ro-me est une des plus an-
ci-en-nes vil-les du mon-de.

L'An-gle-ter-re est une î-le
qui est sé-pa-rée de la Fran-
ce par le Pas-de-Ca-lais.

Il y a eu un dé-lu-ge qui
a i-non-dé tou-te la ter-re.

Di-eu ai-me les pe-tits
gar-çons qui se mon-trent
sa-ges et do-ci-les.

Beau-coup d'a-ni-maux
fé-ro-ces ha-bi-tent les pays
chauds.

DIVISION DU TEMPS

Cent ans font un si è cle.

Il y a dou ze mois dans un an.

Il y a tren te jours dans un mois ;

Et sept jours dans une se mai ne.

Trois cent soi xan te cinq jours font un an.

Il y a six mois dans un se mes tre ;

Et trois mois dans un tri mes tre.

Il y a vingt qua tre heures dans un jour ;

Soi xan te mi nu tes dans
une heu re ;

Et soi xan te se con des
dans une mi nu te.

Les mois de l'an née sont :
Jan vier, Fé vrier, Mars,
A vril, Mai, Juin, Juil let,
Août, Sep tem bre, Oc to bre,
No vem bre, Dé cem bre.

Les jours de la se mai ne
sont :

Lun di, Mar di, Mer cre di,
Jeu di, Ven dre di, Sa me di
et Di man che.

Les qua tre sai sons de
l'an née sont :

Le Prin temps, l'É té,
l'Au tom ne et l'Hi ver.

PHRASES

Le premier homme fut appelé Adam, et la première femme Ève. Adam et Ève sont donc le premier père et la première mère du genre humain.

Les quatre éléments qui composent notre globe sont : l'air, la terre, l'eau et le feu.

La réunion de ces quatre éléments est nécessaire à l'homme pour vivre.

C'est l'air agité qui produit les vents, qui cause les orages, les tempêtes.

C'est la terre qui produit toutes les substances végétales dont l'homme se nourrit ; c'est au fond de la terre qu'on trouve l'or, l'argent, le fer et tous les autres métaux ; ainsi que les pierres.

C'est dans l'eau, c'est-à-dire dans la mer, les rivières, qu'on pêche les

poissons de toutes grandeurs et de toutes grosseurs, qui servent d'aliments à l'homme.

C'est le feu qui échauffe la terre, anime et vivifie toute la nature. C'est le feu qui nous éclaire dans les ténèbres.

PHRASES

Il faut avoir beaucoup étudié pour savoir quelque chose.

L'humanité est la première des vertus.

L'éducation est l'apprentissage de la vie et l'art de la rendre plus complète et plus heureuse.

L'aliment de l'âme c'est la vérité et la justice.

L'ennui est entré dans le monde par la paresse.

Le vrai bonheur coûte peu ; s'il est cher, il n'est pas d'une bonne espèce.

L'avarice est plus opposée à l'économie que la libéralité.

Celui-là est riche, qui reçoit plus qu'il ne consomme ; celui-là est pauvre, dont la dépense excède la recette.

L'hypocrisie est un hommage que le vice rend à la vertu.

Il n'y a point de repos plus doux que celui qui s'achète par le travail.

Un homme indiscret est une lettre décachetée : tout le monde peut la lire.

Si vous aimez la vie, ne prodiguez pas le temps ; car c'est l'étoffe dont la vie est faite ; il en faut mettre à profit tous les morceaux.

L'amour-propre est le plus grand de tous les flatteurs.

Ce qui nous rend la vanité des autres insupportable, c'est qu'elle blesse la nôtre :

Un ami malheureux est plus propre qu'un autre à soulager les peines que nous éprouvons.

La prospérité fait naître les amis, l'adversité les éprouve.

Quand nos amis nous ont trompés, on ne doit que de l'indifférence aux marques de leur amitié, mais on doit toujours de la sensibilité à leur malheur.

L'envie est plus irréconciliable que la haine.

L'amitié est à l'estime ce qu'une fleur est à la tige qui la produit.

Peu contents de nos malheurs, nous nous faisons une infortune du bonheur d'autrui.

La politesse de l'esprit consiste à penser des choses honnêtes et délicates.

Les belles actions cachées sont les plus estimables.

Voulez-vous qu'on dise du bien de vous? n'en dites point; le *moi* est haïssable.

Quand on court après l'esprit, on attrape la sottise.

La vérité est si belle, qu'il ne faut jamais mentir, car on ne croit plus celui qui a menti une fois, quand même il dirait vrai.

La santé, la vigueur d'esprit, la paix du cœur sont les fruits touchants du travail.

DIFFÉRENTS CRIS DES ANIMAUX

L'âne braît.

L'agneau bêle.

Le bœuf mugit.

Le chat miaule.

Le chien aboie.

Le cheval hennit.

Le cochon grogne.

Le corbeau croasse.

Le coq chante.

La grenouille coasse.

Le lion rugit.

Le loup hurle.

L'oie caquète.

L'ours gronde.

Le moineau pépie.

Le perroquet parle.

La pie babille.

Le renard glapit.

Le pigeon roucoule.

Le rossignol ramage.

Le serpent siffle.

Le taureau beugle.

ORAISON DOMINICALE

Notre Père qui êtes aux cieux,
que votre nom soit sanctifié, que
votre règne arrive, que votre volonté
soit faite en la terre comme aux ciel;
donnez-nous aujourd'hui notre pain
quotidien, pardonnez-nous nos offenses
comme nous les pardonnons à ceux
qui nous [ont offensés, et ne nous
laissez pas succomber à la tentation,
mais délivrez-nous du mal.

Ainsi soit-il.

HISTOIRE NATUREL

I.

B Œ U F

Le bœuf est un animal quadrupède. C'est ainsi que l'on désigne tous ceux qui ont quatre pieds ou quatre pattes. C'est une bête de somme, parce qu'il travaille à la terre. Soit qu'on l'attèle à la charrue pour des labours, soit qu'on lui fasse traîner de lourds charriots, il est très-utile aux cultivateurs. Quand il est devenu assez gros et assez gras, on l'abat, et il est encore plus précieux, car sa chair est excellente pour notre nourriture; c'est avec elle que l'on fait du bouillon gras, tandis que sa peau, après avoir été tannée, est employée à faire des chaussures et des courroies.

2.

CHEVAL

Le cheval est le plus beau, le plus intelligent et le plus utile de tous les animaux domestiques. Il sert aussi à la campagne à traîner la charrue ; à la ville, on l'attèle aux équipages, aux voitures de voyage, aux chariots. Il sert aux cavaliers pour la promenade et aux soldats pour le service militaire.

Outre ses travaux ordinaires, qui sont le trait et la course, le cheval, qui est assez intelligent pour obéir à la parole de son maître, est quelquefois dressé à des exercices particuliers. On en voit dans les cirques, dans les foires de campagne, faire des choses qui surprennent et donnent la mesure de leur entendement.

3.

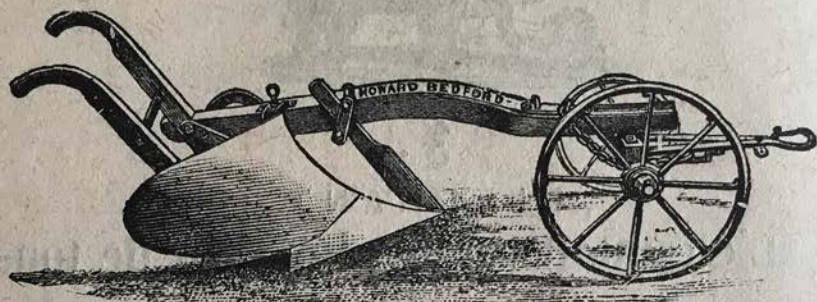
ÉLÉPHANT

L'éléphant est le plus gros de tous les quadrupèdes. Il est un des plus laids par sa forme, cependant il passe pour avoir beaucoup d'intelligence et, malgré sa pesanteur, il dépasse le cheval à la course.

Les Indiens emploient l'éléphant pour porter des charges d'un poids considérable, et le dressent pour la chasse du tigre et du lion.

L'éléphant se sert de sa trompe pour porter à sa bouche sa nourriture ou sa boisson; il enlève avec cette trompe des charges très-lourdes. Les deux dents qui sortent de sa bouche, et que l'on nomme défenses, servent à faire des objets d'ivoirerie, des billes de billard, etc.

ARTS ET MÉTIERS

1.

AGRICULTEUR

L'agriculture est l'art de cultiver la terre pour lui faire produire les substances nécessaires à la nourriture des hommes et des animaux.

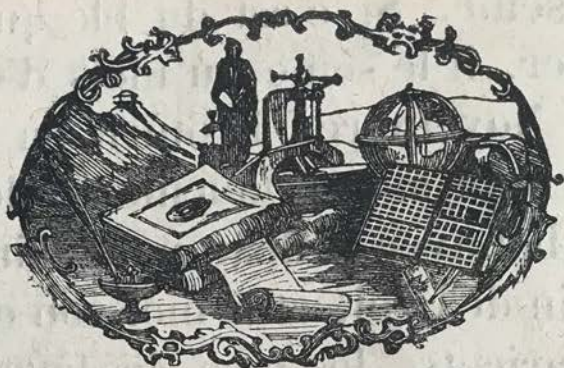
La bêche, la pioche, la houe, la charrue, la herse et la faux sont les principaux instruments dont se sert l'agriculteur.

Avant d'ensemencer une terre, l'agriculteur la couvre d'engrais, ce qui lui rend la force et la substance qu'elle a perdue en produisant, puis il la laboure au moyen de la charrue,

et il sème. Si c'est du blé qu'il veut récolter, il le sème au mois d'Octobre et de Novembre; il mûrit en Juillet; on le coupe avec la faucille; on le gerbe; on le bat avec le fléau pour faire sortir le grain de l'épi, et la moisson est faite. Les haricots, les pois, les fèves et autres légumes; les choux, les carottes et la pomme de terre, qui supplée si bien au pain en temps de disette, se cultivent aussi en pleine terre.

L'avoine, le sainfoin, la luzerne, le trèfle et les plantes fourragères servent à la nourriture des animaux domestiques, tels que le cheval, le bœuf et l'âne, qui aident l'agriculteur à cultiver la terre; et la vache, le mouton, la chèvre, qui nous nourrissent de leur lait, et dont la toison nous procure la laine qui sert à faire nos vêtements.

2.

IMPRIMEUR

L'Imprimerie est l'art de transmettre la pensée sans le secours de la parole, ce qui la rend la découverte la plus utile à la propagation des lumières. Ce fut un Allemand, Guttemberg, qui l'inventa vers 1440, et Ulric Ghering, qui établit la première à Paris, en 1470.

Pour imprimer on se sert de caractères et de presses. Les caractères sont des petits morceaux d'étain longs d'environ trente millimètres, à l'un des bouts desquels est la lettre en relief. Les lettres placées à côté l'une de l'au-

tre forment des mots; des mots on forme des lignes qui, placées les unes sous les autres, forment des pages. Ces pages se placent dans un cadre de fer, et, assujetties avec des coins en bois, elles prennent le nom de *forme*. On met alors cette forme sur un marbre dans la presse; on l'enduit avec un rouleau d'encre faite exprès; puis on fait tomber le papier, légèrement humide, dessus; on presse, les caractères se marquent sur le papier, et la feuille est imprimée.

Il y a aussi d'autres genres d'imprimerie qui n'ont, avec celle que nous venons de décrire, qu'un rapport indirect: ce sont *l'imprimerie lithographique, en taille-douce, sur étoffes, etc.*; mais l'exiguité de notre livre ne nous permet pas de les décrire.

3.

GRAVEUR

La gravure est l'art d'inciser les métaux, le bois, la pierre, etc., en creux ou en relief, de manière que les images ou les caractères qu'on veut représenter y demeurent tracés.

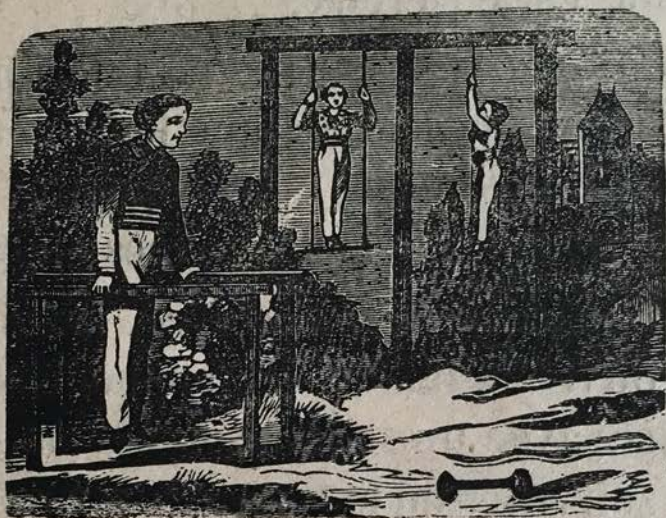
L'usage le plus important de la gravure consiste à reproduire indéfiniment un dessin par le moyen de l'impression. Il y a deux genres de gravure tout à fait distincts l'un de l'autre : *la gravure sur bois*, dont le

trait du dessin demeure en relief, et la gravure sur cuivre ou acier, dont le trait est en creux.

Les gravures sur bois s'impriment par le même procédé que le caractère (voyez Imprimerie). Les vignettes qui ornent cet ouvrage sont gravées sur bois.

Pour graver sur cuivre, ou acier on couvre la planche d'une couche de vernis, avec une pointe aiguë, on dessine son sujet en enlevant le vernis; on verse dessus de l'eau forte, qui ronge le cuivre partout où le vernis est enlevé, puis on achève avec le burin. Ces gravures s'impriment avec une presse particulière, composée de 2 cylindres, entre lesquels la planche, dont on emplit les creux avec de l'encre et sur laquelle on a mis une feuille de papier humide et du molleton, est fortement pressée et dépose sur le papier l'encre contenue dans les creux.

JEUX ET RÉCRÉATIONS

1.

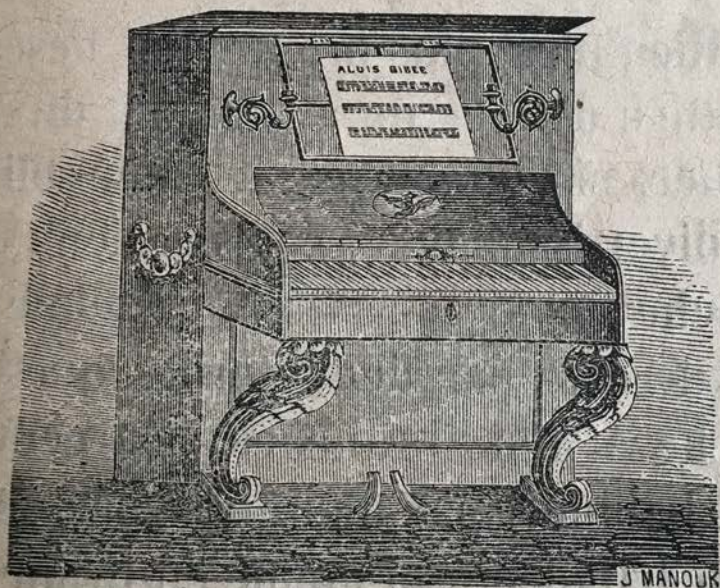
GYMNASTIQUE

La gymnastique est plus qu'un agréable délassement, c'est un art et un art utile; car on l'a appliqué à l'orthopédie, et plus d'une santé délicate s'est, grâce à lui, changée en un robuste tempérament. Un Sicilien, nommé Hérodus, passe pour l'inventeur de cette gymnastique médicale.

Cet art, puisqu'il faut l'appeler

ainsi, comprend une foule d'exercices, dont les principaux sont : le portique, le trapèze, les barres parallèles, la corde à nœuds et la corde lisse, le cheval de bois, les barres perpendiculaires, le tremplin et le saut périlleux.

Aujourd'hui le saut périlleux et autres exercices dangereux sont abandonnés et remplacés par les altères en fonte et les massues en bois.

2.

DE SCARPOLETTE

Rien n'est plus propre que l'escarpolette à donner un avant-goût du mal de mer, si l'on n'a pas le cœur solide. Ce divertissement consiste en une planche pour s'asseoir, retenue de chaque côté par deux cordes que l'on attache à deux branches. On peut se faire balancer par une autre personne, ou se balancer soi-même en tirant sur une cordelette attachée à un autre arbre.

On se sert des échasses pour marcher dans les lieux humides, sablonneux ou difficiles. Elles se composent de deux perches, hautes de deux mètres, et ayant vers la moitié une traverse de bois qui sert d'étrier. On y pose chaque pied et on le serre par des courroies. La plupart des bergers du département des Landes ne marchent que sur des échasses. Il faut prendre garde de tomber, car on peut se faire beaucoup de mal.

3.

TOUPIE

La toupie est un jouet en bois, en forme de poire, qu'on enveloppe d'une corde tournée en spirale, par le moyen de laquelle, lorsqu'on la dégage en la lançant, elle tourne sur une pointe de fer, dont elle est armée à son extrémité.

La toupie d'Allemagne est une grosse toupie creuse, percée d'un côté et qui produit en tournant un ronflement sonore.

La toupie américaine est construite suivant le même principe ; mais elle est en métal et plus petite.

HISTORIETTES

1.

L'ENFANT DILIGENT ET L'ENFANT PARESSEUX

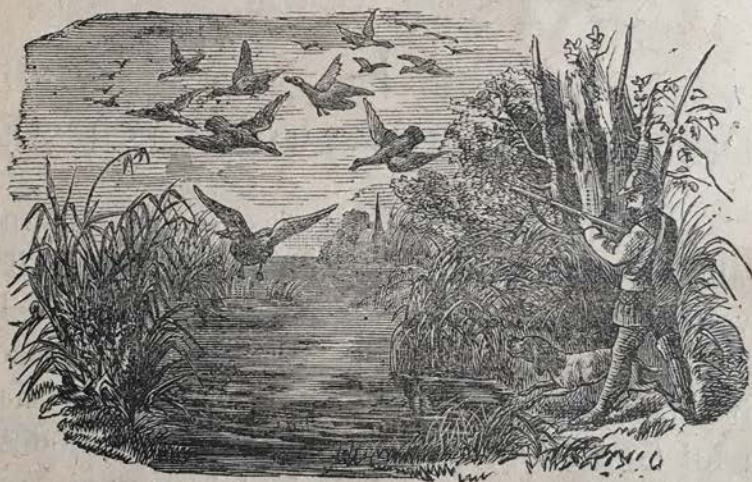
Antoine n'avait que six ans, et déjà il aimait à aller à l'école. Dès que sa mère l'éveillait, il se levait et courait se faire laver et peigner. A l'école, il se tenait tranquille à sa place, et il écoutait attentivement ce que disait le maître. Quand on lui faisait une question, il répondait modestement à voix haute en regardant le maître.

Aussi le précepteur se plaisait-il à instruire Antoine, qui était généralement aimé de tous les autres enfants, et qui de plus apprit à bien lire en peu de temps.

Paul, au contraire, pleurait toujours quand il devait aller à l'école. Communément il venait

trop tard, et manquait à faire la prière du matin avec les autres enfants. Lorsqu'on lisait, au lieu de prêter attention, il s'amusait à errer ça et là, ou bien à causer avec d'autres, et à leur faire des niches. Lorsque le précepteur racontait quelque chose, jamais il n'écoutait.

Paul ne plaisait point à ses camarades, et il resta un ignorant toute sa vie.

2.

L'ENFANT DOCILE

Henriette aimait fort les pommes, et elle en trouva un jour sous un arbre. Elle les ramassa ; mais elle n'osa en manger avant d'en avoir reçu la permission de ses parents.

Son frère survint, et ayant envie d'en manger lui-même, il lui dit que ces pommes étaient

mûres, et qu'on pouvait hardiment les manger.

Mais Henriette répondit : « Et quand même elles seraient mûres, nos parents nous ont défendu de manger des fruits tombés des arbres, sans les en avertir ».

Henriette prit donc les pommes, les porta à sa mère, et lui demanda si son frère et elle pouvaient les manger. « Non, lui répondit sa mère ; aie toujours soin de m'apporter les fruits tombés, et n'en mange jamais. Je vais te donner, à toi et à ton frère, des pommes et plus mûres et d'un meilleur goût. »

Henriette fut charmée d'avoir obéi à ses parents, et elle sentit clairement combien il est avantageux de suivre leurs préceptes jusque dans les moindres choses.

3.

LES ENFANTS PLEINS D'AMOUR POUR LEURS PARENTS

Le père de Charles et d'Eugénie tomba un jour malade. Ces pauvres enfants en ressentirent la plus vive douleur. Ils ne quittaient point son lit, et lorsqu'il désirait quelque chose, ils couraient le lui porter avec les plus tendres soins.

Plusieurs fois, dans la journée, ils se jetaient à genoux, et en répandant des larmes, ils priaient Dieu de rendre la santé à leur père. Enfin le bon Dieu exauça leurs ardentés supplications. Il leur rendit leur père chéri qui se rétablit de cette dangereuse maladie. Alors, ce père put donner de nouveau tous les soins à l'éducation de ces bons enfants, qui en profitèrent et furent heureux tout le temps de leur vie.

LES ÉVÉNEMENTS DE LA VIE DE LA FEMME

PAR M. DE LA FEMME

Le père de Charles...
jour...
la plus vive douleur...
il se jeta...
le foi pour...

FABLES

LA CIGALE ET LA FOURMI

La cigale, ayant chanté
Tout l'été,
Se trouva fort dépourvue
Quand la bise fut venue :
Pas un seul petit morceau
De mouche ou de vermisseau !
Elle alla crier famine
Chez la fourmi sa voisine.
La priant de lui prêter
Quelque grain pour subsister
Jusqu'à la saison nouvelle :
Je vous paierai, lui dit-elle,
Avant l'Août, foi d'animal,
Intérêts et principal.
La fourmi n'est pas prêteuse ;
C'est là son moindre défaut ;
Que faisiez-vous au temps chaud ?
Dit-elle à cette emprunteuse.
— Nuit et jour, à tout venant,
Je chantais, ne vous déplaise.
— Vous chantiez ! j'en suis fort aise.
Hé bien ! dansez maintenant.

LE CORBEAU ET LE RENARD

Maître corbeau, sur un arbre perché,
 Tenait dans son bec un fromage.
 Maître renard, par l'odeur alléché,
 Lui tint à peu près ce langage :
 Hé ! bonjour, monsieur du corbeau !
 Que vous êtes joli ! que vous me semblez beau !
 Sans mentir, si votre ramage
 Se rapporte à votre plumage,
 Vous êtes le phénix des hôtes de ces bois.
 A ces mots, le corbeau ne se sent pas de joie ;
 Et, pour montrer sa belle voix,
 Il ouvre un large bec, laisse tomber sa proie.
 Le renard s'en saisit, et dit : Mon bon monsieur,
 Apprenez que tout flatteur
 Vit aux dépens de celui qui l'écoute :
 Cette leçon vaut bien un fromage, sans doute.
 Le corbeau, honteux et confus,
 Jura, mais un peu tard, qu'on ne l'y prendrait plus.

FIN

ՎՐԻՊԱԿ ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ

ԷՁ

ՏՈՂ

ՕՒՍԼ

ՈՒՂԻՂ

17

7-8

cypres սիբրե

cypres սիբրե

111645

İBB Atatürk Kitaplığı

* 1 1 1 6 4 5 *

